

Ο Χρίστος Στυλιανού από το Α ως το Ω: “Ο κάθε δημιουργός θέλει να πάει μπροστά την τέχνη του. Κι ο Ευριπίδης νεωτερισμούς έκανε!”

 [cosmopoliti.com/o-xristos-stylianou-apo-to-a-ws-to-omega-kath/](https://www.cosmopoliti.com/o-xristos-stylianou-apo-to-a-ws-to-omega-kath/)

[Home](#) > [Από το Α ως το Ω](#) > Ο Χρίστος Στυλιανού από το Α ως το Ω: “Ο κάθε δημιουργός θέλει να πάει μπροστά την τέχνη του. Κι ο Ευριπίδης νεωτερισμούς έκανε!”
Από την/τον Vasilis Papavasiliou | 17 Ιουνίου 2018

- [Tweet](#)
- [Pin It](#)

[Tweet](#)

[Pin It](#)

PHOTO_STYLIANOY1

Είναι ο αυριανός ηθοποιός του θεάτρου! Η καριέρα του προβλέπεται λαμπρή γιατί έχει άστρο και λάμψη! Είναι ένα από τα σολίδια του Κ.Θ.Β.Ε. Το ταλέντο του- και είναι μάλιστα πληθωρικό- το διαπίστωσα από τα πρώτα του κιάλας βήματα, όπου ξεχώριζε επί σκηνής. Με την πάροδο του χρόνου του ανατέθηκαν δύσκολοι και απαιτητικοί ρόλοι ρεπερτορίου και τα πήγε όχι απλώς καλά, αλλά περίφημα ,εκπλήσσοντας το θεατρόφιλο κοινό και όχι μόνο... Γιατί, ο χαρισματικός, **Χρίστος Στυλιανού**, διαθέτει εκφραστικά μέσα ικανά να απογειώσουν τους ρόλους που καλείται να υποδυθεί, ενώ ως ηθοποιός βγάζει ψυχή, έχει ισχυρή αλήθεια και πειθώ, διαθέτει τέλεια άρθρωση με καθαρή χροιά φωνής και κίνηση-εκπληκτική κίνηση- που τόσο πολύ δυσκολεύει την πλειοψηφία των ηθοποιών... Και είναι τόσο νέος! Φανταστείτε τον σε λίγα χρόνια που θα αποκτήσει περισσότερη εμπειρία και θα εξελιχθεί πιο πολύ, τι σπουδαίος ρολίστας πρόκειται να γίνει...

Φέτος το καλοκαίρι, πρόκειται να ενσαρκώσει ένα σημαντικό ρόλο που ονειρεύεται κάθε ηθοποιός, τον Ορέστη του Ευριπίδη σε σκηνοθεσία του άξιου καλλιτεχνικού διευθυντή του Κ.Θ.Β.Ε Γιάννη Αναστασάκη και είμαι βέβαιος ότι η επιτυχία είναι δεδομένη! Το καλλιτεχνικό αυτό δίδυμο θα μεγαλοουργήσει, συνεπικουρούμενο από όλους τους συντελεστές και τους ηθοποιούς της πολυαναμενόμενης αυτής παράστασης που κάνει πρεμιέρα στις 12-13 Ιουλίου στο θέατρο Δάσους. Χαρείτε αυτόν τον φωτεινό ηθοποιό από το Α έως το Ω!

Αρθρωση: Εκφορά του λόγου αλλά και κλείδωση του σώματος. Ένα πολύτιμο εργαλείο για τον ηθοποιό για να αγαπήσει τις λέξεις και το σώμα, τα δύο αυτά στοιχεία που τον “συστήνουν”.

Βιβλιογραφία: Είναι ανακουφιστικό να γνωρίζεις πως δεν χρειάζεται να ανακαλύψεις

τίποτα από την αρχή. Η γνώση είναι πάντα εκεί για να ανατρέξεις στον κάθε σου προβληματισμό για να ανακαλύψεις εντέλει τον εαυτό σου.

Γιάννης Αναστασάκης: Ακούραστος, παθιασμένος, έντιμος. Ένας άνθρωπος “βουτηγμένος” στο θέατρο -σε όλες του τις απολήξεις- από το πρωί μέχρι το βράδυ. Με ιδέες και φαντασία.

Διαίσθηση: Νιώθω πως σταδιακά την εμπιστεύομαι ακόμα περισσότερο δίνοντάς μου κι άλλες εναλλακτικές στα πράγματα. Είναι μια δύναμη που θέλει “εξάσκηση” αλλά μπορεί να συνυπάρχει και να συνεργάζεται με τη λογική.

Ευριπίδης: Ένας επαναστάτης της εποχής του. Οι αλλαγές του είναι ρηξικέλευθες όχι μόνο ως προς τη μορφή αλλά κυρίως ως προς την ουσία του αρχαίου δράματος. Για αυτό και τότε τον θεωρούσαν άθεο!

Ζήλος: Η αφοσίωση, η προσήλωση, η επιμονή. Μου αρέσουν αυτά τα χαρακτηριστικά σε έναν άνθρωπο -όχι μόνο σε έναν ηθοποιό- διότι δίνουν έμφαση και καθαρότητα σε αυτό που κάνει κι αυτό με συνεπαίρνει. Το θαυμάζω αυτό!

Ηθοποιός: Μια καθημερινή δουλειά με τον εαυτό σου. Με τους δαίμονες, τις σκέψεις, τους προβληματισμούς, τα καλά και τα άσχημα σου.. με στόχο πάντα, όμως, το φως της σκηνής.

Θέατρο: Υπήρχε, υπάρχει και θα υπάρχει με οποιοδήποτε τρόπο και μορφή διότι εκφράζει μια βαθιά, πυρηνική ανάγκη του ανθρώπου. Να μοιραστεί, να συναισθανθεί, να επικοινωνήσει.

Ιδέα: Είναι κάτι πολύ βασικό για τα πάντα. Όλα από εκεί ξεκινάνε και όσο πιο καθαρή είναι τόσο πιο ξεκάθαρο είναι το αποτέλεσμα.

PHOTO_ORESTHS_STYLIANOY

Κ.Θ.Β.Ε: Η ύπαρξή του είναι απαραίτητη -διότι έχουν ειπωθεί διάφορα τελευταία. Έχει δυνατότητες που στο ελεύθερο θέατρο απλώς δεν υφίστανται αλλά είναι και ο μοναδικός φορέας πολιτισμού που μπορεί να προσφέρει στον εργαζόμενο αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας και αμοιβής.

Λογική: Την κουβαλάμε από πολύ νωρίς και φέρει το σπίτι μας, την οικογένειά μας. Είναι συστατικό στοιχείο του ανθρώπου αλλά έχει και τη δύναμη να μας εγκλωβίζει. Η πάλη της με το συναίσθημα είναι διαρκής!

Μεταμοντέρνο θέατρο: Μια άλλη οπτική. Μια ακόμα έκφανση στην εξελικτική πορεία της σχέσης του ανθρώπου με το θέατρο. Δεν πρέπει να είναι αυτοσκοπός αλλά ούτε και να το αναθεματίζουμε και έχει ήδη εμπλουτίσει την αντίληψή μας.

Νεωτερισμοί: Κι ο Ευριπίδης νεωτερισμούς έκανε! Ο κάθε δημιουργός νιώθει πως θέλει να πάει μπροστά την τέχνη του. Κάποιες φορές γίνεται, κάποιες όχι. “Πρέπει να βρούμε καινούριες φόρμες”, λέει ο Τρέπλιεφ. Όλα είναι εργαλεία για δουλειά και αναζήτηση.

Ξένοι: Οι αρχαίος κόσμος είχε ένα σεβασμό για τον ξένο που δεν μπορούμε να τον διανοηθούμε. Ο Ξένιος Δίας. Και προφανώς είχε να κάνει με τη θεώρηση που είχαν για τη

ζωή. Εμείς νομίζουμε πως όλα είναι κτήμα μας, πως θα είμαστε εδώ για πάντα. Έτσι βλέπουμε τον ξένο, μόνο ως απειλή...

Ορέστης: Ένας έκπτωτος πρίγκιπας σε ένα βασίλειο σε παρακμή. Δεν απέχει καθόλου από τον σημερινό άνθρωπο με όλα του τα πρόσωπα: ένας έκπτωτος άγγελος σε έναν παρηκμασμένο κόσμο, που μετέρχεται κάθε τρόπο προκειμένου να επιβιώσει.

Παράσταση: Μια συνολική δουλειά. Μια συμφωνική ορχήστρα με ένα μαέστρο στην οποία όλοι είναι απαραίτητοι για να αποκτήσει υπόσταση αλλά και να “σημαίνει” κάτι.

Ρόλοι: Για μένα είναι ευλογία. Ζούμε πολλές ζωές πολλών ανθρώπων για να καταφέρουμε να ζήσουμε τη δική μας ζωή όσο πιο “πλούσια” μπορούμε.

Σκηνή: Ο τελικός προορισμός. Το σημείο συνάντησης. Αλλά και η έμπρακτη επιβεβαίωση του εφήμερου στο θέατρο και τη ζωή.

Τραγωδία: Την αγαπώ πολύ. Εκεί αναμετρείται ο άνθρωπος με το σύμπαν ολόκληρο και συνειδητοποιεί και επαναπροσδιορίζει τη θέση του μέσα σε αυτό.

Υστεροβουλία: Δεν μου αρέσει καθόλου. Με θυμώνει και με απογοητεύει ακόμα περισσότερο.

Φωτεινός: Για μένα το αντίθετο του “τοξικός”. Είναι πολύ όμορφο αλλά και ελπιδοφόρο να βλέπεις τέτοιους ανθρώπους που έχουν και μοιράζονται μαζί σου τη δική τους οπτική για τη ζωή. Το φως είναι οξυγόνο.

Διαβάστε επίσης:

Vasilis Papavasiliou

Γεννήθηκα και μεγάλωσα στη Θεσσαλονίκη, την οποία δεν αποχωρίζομαι ποτέ. Αγαπώ με πάθος το θέατρο (γι'αυτό θα μπορούσα να γίνω ηθοποιός ή σκηνοθέτης) καθώς επίσης και τον κινηματογράφο. Εκτιμώ την ευγένεια, την ειλικρίνεια και τους καλούς τρόπους συμπεριφοράς στους ανθρώπους και με ενοχλεί το ψέμα, η αχαριστία, η αγνωμοσύνη και το "δήθεν" στις κοινωνικές συναναστροφές. Κάποτε έκανα εύκολα φιλίες, αλλά μετά από πολλές απογοητεύσεις, τις επιλέγω με περισσότερη αυστηρότητα.

ΠΡΟΣΦΑΤΑ ΑΡΘΡΑ
